

VENTA
 10 exemplars 1 pesseta
 Un número solt
 5 cèntims

SUSCRIPCIÓ
 ESPAÑA
 Un trimestre 1 pesseta
 EXTRANJEROS
 Un trimestre 2 pessetas

PERIÒDICH POLITICH VERMELL

ULLADA POLITICA

Los conservadors ja no están per brochs. Tota la famamilla de segona, tercera y última fila del partit de las conservas están que bufan de no ser poder.

Ab tres anys á la vora que no han tingut tráfect directe ab los empleos de quan son los seus al candeleru, ja no poden resistir més temps la carpanta pressupuestivora que 'ls devora.

Es inútil que 'l seu jefe cregui que la poma encara no está madura per ells, per alló de tenir-se de cumplir aquell pacte fet al Pardo devant lo cadavre del rey Alfons quan los conservadors apretaren á corre deixant á n'en Sagasta la tasca y responsabilitat de salvar las instituciones monárquicas; los soldats del partit conservador no están per brochs, y alguns d'ells serían capassos fins de ferse partidaris del moro Mussa si creguessin que aquest senyor pogués arribar més aviat al poder que en Cánovas.

Al discurs de 'n Silvela reclamant lo poder pels conservadors n'ha seguit un altre d'en Pidal, encara més furios, afirmant ab toda la vehemencia d'un ex-apagallums atolondrat que «Deu y sa divina mare» estavan interessats en que prompte tornessin al poder los conservadors.

Es molta la barra de la gent religiosa en fer carregar los neulers á Deu y á sa mare, y á tota la cort celestial, suposant que 'ls interessos del cel son exactament los mateixos de quatre farants y desvergonyits polítics. Hagués dit en Pidal que «ni per Deu y sa divina mare» están los conservadors disposats á dejunar més de poder, y hauria dit la veritat.

S'annuncian nous discursos d'en Toreno, Villaverde y altres conservadors, y finalmente lo del monstruo del partit, que tindrem la honra los barcelonins de que siga fet á casa nostra. Tots cantaran la mateixa cansó, ab música més ó menos ben provehida de bombo y platets... ó de violon. Tots parlarán de que 'ls serveys públics están desmoralisats, igual que si ells no haguessin sigut los primers desmoralisadors; cridarán per reformar la administració, com si ells no haguessin sigut may al poder pera haver pogut reformarla; en fi, reclamarán lo poder dintre breu plasso, segurs de que allí abont se donan aquestas merceds se 'ls tindrà degudament en compte la petició.

Los conservadors, al reclamar desesperadament lo pressupost, no entaulan una lluyta política, sino de ventrell. Per ells lo voler ser ministre, diputat, gobernador, etc., es lluytar per la existencia. ¡Com que no son bons per res més pera guanyarse regularment la vida!

Los estels errants de la monarquia, es á dir, tots aquells que no están baix la jefatura d'en Cánovas ó d'en Sagasta, venen condemnats pels dos comparses de partirse 'l ministeri, á no sentir res més que l'olor de la olla del ranxo nacional, pero sens que may hi pogan ficar cullerada.

Es inútil que en López Domínguez, en Romero Robledo, n'ls Gamazo, duch de Tetuan y 'l mateix Martínez Campos pretinguin formar altres partits pera tornar en lo poder. Avuy no hi ha més pinxos de la casa que Cánovas y

Sagasta, posats molt be d'acort pera partirse las ganancias, y qui vulgui guanyar en lo joch de la política te de passar per ells ó per la porta.

Y com los dos partits, fusionista y conservador, ja están desacreditats fins al extrém de que ningú pot tindre ja fe en res de lo que prometin, diguin ó fassin, se tracta de refrescarlos á tots dos ab nou lastre liberal y reaccionari que vindrá á donar més forta vida á la política monárquica. D'una part se diu que anirán á reforzar lo partit d'en Cánovas tots los carlins que ja no saben per quin mar navegan entre D. Carlos y en Nocedal, aumentant aixís lo lastre de las honradas (!) masses, y d'altre se assegura que 'ls possibilistas farán lo cabussó ache, de tant temps ja previngut, pera passarse ab armas y bagates á la monarquia, que tant defensa son jefe dibente encara republica, ingresant tots junts en lo partit fusionista, com altres tants Martos, Morets, Montero Rios, etc.

Deitem al temps, ja que no podem tardar gayre á veureho, que 'ls posi de relléu totes aquestas farsas de la immoral política que avuy impera; mes estiguem segurs de que, passí lo que vulgui, no deixarem de veure actes d'aquells que avergonyeyen al poble pensant que los que 'ls escucan están destinats á ser casi sempre sos gobernants.

LA CAIXA DELS MORTS

Lo diaspate prop passat assistirem á la vetllada que doná l'Ateneu Obrer de Tarrasa, casí ab l'exclusiu objecte d'ocuparse de la Societat de fabricants y teixidors de llana, que, com ja sabem nostros llegidors, n'ha fundat en aquella ciutat ab la ridicula presonació d'armonisar lo capital y 'l treball.

Lo gran saló d'aquell Ateneu estava ple de gents que, vessant també d'obrers, casí tots teixidors, quans corredors, portes, sales, saletes y terrals donan entrada ó sortida al espayó soló.

Obrí la vetllada lo company Esteve, de la redacció de El Productor, analisant lo Reglament de la societat mixta, y probant que era alló la més grossa engullinada ab que 's vol embucar als obrers pera ferlos desistir de sos ideals d'emancipació, presentant dominarlos per la Jassa ja que á Tarrasa no ho han pogut lograr per la Jassa.

Luego fou llegit un mesnaje dels deu teixidors presos en aquella ciutat per haver pogut forsar la màquina de la justicia lo caciquisme tarraconench, á consecuencia del famós petardo que no feu mal á ningú. En aquesta carta, plena de sentiment, de dignitat y de bravura, hi campejava la explosió d'indignació del esclau protestant ab la tiranía y la serrenitat del que sufreix persecucions ab la conciencia tranquilla com á víctima innocua pera defensar una idea de justicia. En aquesta carta deyan los presos que era 'ls troban més fermes que may en las ideas que professan, per las que están disposats á tots los sacrificis, com creuhan que també ho ferian tots los que están en llibertat si algun dia 'ls vengessin porreguts pel caciquisme igual que ells. Aueba 'l document esperant millors temps en que puguin los agruyats cara á cara tornar-ne cent per un als caciques tarraconench. Aquesta carta fou interrompuda molta cops ab crits d'entusiasme, essent al final fructíficament aplaudida.

Varios altres obrers de Tarrasa feren un de la persona, y alguns llegiren treballa alguns al acte, alternant ab la societat coral La Llanterna, que cantá poesias políticas y humorísticas del repertori de nostre amic Durán.

Prengué part també en la vetllada nostre Director, desarrollant lo tema Impossibilitat de la armonia del capital y 'l treball tal com son considerats avuy en dia.

Son discurs se basá principlment en demostrar que no constituïm lo capital, per si sol, un producte útil á la humanitat, no podia en justicia ser res més que un auxiliar del treball, únich que sí valor efectiu. Si 'l treball ho es tot y 'l capital sol es un auxiliar pel cambi del treball, tenim que constituïm la més gran de las injusticias: l'interés al capital, y 'l poder ab ell comprar y aglomerar lo treball dels demés, alterant lo verdader preu dels productes entre productor y consumidor. Y aquí veix la impossibilitat de la armonia entre 'l capital y 'l treball. Multiplicásemos 'l capital, es á dir, obtenint interés per la alteració dels preus del treball, y trobásem més ó menos supeditat al vendre, per la concurrencia dels demés capitalistes, hũa sempre se millor ganancia en la depreació de la mà d'obra, tendint contentment á rebajar los salaris y á aumentar las horas de treball del productor, creant aixís interesos de classe diametralment oposats entre 'l capital y 'l treball. Lo que 'ls capitalistes busquen la creació de societats mixtas corrobora precisament la impossibilitat d'aquesta armonia fantástica que predican, puig lo únich que ab ells se proponen es allunyar al treballador de las asociaciones purament obreres que ab ideals propis predican la guerra santa contra son irremediable enemich lo capital. Proba d'així que 'l reglament de la societat mixta creada pels fabricants prohibeix terminament que 'ls associats allí puguin pertencere á cap altra societat obrera. Resultat: que lo Societat de fabricants y teixidors no preñ altre cosa que voler la dignitat del obrer allí dintre, fentlo esclau voluntari del capital y enterrevant moralment en vida, per lo qual han estat feliços los obrers de Tarrasa ab bajar aquella asociación ab lo gràfic nom de caixa dels morts, puig morts en la seva llibertat y dignitat quedarán tots los obrers que, per debilitat, ignorancia ó un mal entés egoisme, se lanquen en aquella resera de perdició.

Si 'ls caciques de Tarrasa haguessin pogut guanyar per un forat aquesta vetllada y ferse hon carrech de tot lo que en ella succeï, es ben segur que estarían ja penitents, igual de la preu dels teixidors, com de la creació de sa estúpida caixa dels morts, destinada á morir de la més vergonyosa manera: pel ridícul en que ja 'l han posada tots los treballadors dignes de Tarrasa.

Al endemà, diuenme, anarem á la preu á veure 'ls deu teixidors, presos fa ja diez setmanas per obra y gracia del caciquisme, creyentes que ab ells á la preu desapareixerían tot lo moviment socialista de Tarrasa. ¡L'han ben errada! Lo que han fet es que si shans no més hi hauria una dotzena d'homes de gran iniciativa, avuy, alliscats per las circunstancias, n'hi han ja quatre ó cinch dotzenas que valen tant ó més que 'ls presos, y que tots plegats, com digueren en la vetllada, se comprometen á que mentre us no quedi en llibertat no deixará de treballar á Tarrasa per la emancipació del obrer. Las escenas entre 'l deu presos y 'l numeró públic, casí tot teixidors, que omprenen la sala de comunicacions, atreves dels moles que no hi cabien y tenian d'ansar entrant y sortint, no son per descriure, es preuic véralment pera ferse carrech del entusiasmo d'una y altres.

Una gráfica escena que allí mateix passá no podem passar per alt.

Entra un teixidor jove y alegre, cridant: —Noyá; ¡¡Je estich entrat!!
 —Com s'entent! ¿Qué vols dir? preguntan varios.
 —Que abir vespre me van ficar á la caixa dels morts.
 —¿Tu! ¿Tu est d'altre?
 —Je veurá; feya molt temps que 'ls feya passar ab rahons; pero ahir lo burghá va dirme que, ó 'm ficava desequilibrat allí ó quedava despatxat. Jo ara no troberia feyna y tindria d'emigrar de Tarrasa. Vaig pensar: fíxati, y aixís lo dia que onvingui ajudarem á tirarho á rodar desde dintre. Je som uns quants d'aquestos; aixís pagarán lo ferochissí ficar per fora.
 —Buenn, digué un, vosaltros nos obriréu la porta lo dia que tinguem d'anarhi á donar l'assalt.
 —Sí, home, sí; y 'n farém tanta feyna ó més que vosaltres, porque ja serém dintre.
 ¡L'han ben tret 'ls fabricants forasent á alguns de

son treballadors i ficarse à la caixa dels morts? Ah geyren victoriat d'aquestes... ¡ja están bon frescos!

A las onze sortirem de la presó. Casi al matí davant hi ha la casa ahont està instal·lada la caixa dels morts, ab un rètol que diu Sociedad local de tejedores mecánicos.

Senyors fabricants: ¿per qué no s'han posat vostres també en lo rètol, com correspon? No es la societat de fabricantes y tejedores? ¡Donchs per qué vostres amagan la cara en lo rètol! ¡Comenan ja à donarsen vergonya!

Un detall còmic.
—A la caixa dels morts hi ha un mort; digué un; miréu mitja porta tancada.

Efectivament, la porta d'entrada à la societat mitja, estava tancada una meytat y oberta l'altra.

—Ja sé T que es; respongué un altre; al tindre notícia de la vetllada d'ahir, ací heu haver mort la societat, y ara está de cos present.

—Donchs no sigüem mal cristians, replicá un tercer; ja que à la caixa dels morts hi ha senyal de mort, al vespre anemhi à cantar lo gozo-gozo.

CARTAS DE FORA

Sant Fructuós de Bajas 21 Agost 1888.

Molt Sr. meu: A vosté que sab cantarlas tan clarias à la gent capelluda dirigeixo la present.

Es lo cas que 'l dia 16 d'aquest mes passava lo reactor y 'l vicari de aquest poble anant à buscar un albat, quan se toparen al torrent ab Joseph Trullas a Magre, que rentava remolatas sense cuidarse ni adonarse d'ells, quan lo dit vicari li pegá grapada à la gorra y li llenzá, per no haversela tretta quan ell passava ab la creu al coll y la comisa fora de las calsas. Aquest vicari es un faviu que mentres estudiava feya més calaveradas ab las mossas que en Joan Tenorio, y ara, atroinat de fer lo diable s'ha ficat à sant.

Sabent que ahir dilluns tenia d'enterrarse un altre albat, anarem dos joves, jo un d'ells, à veure si 'l valent vicari que insultá un vell de seixanta anys nos faria lo mateix à nosaltres, disposats à ferli veure la padrina; més ¡caí ahir lo vicari Tenorio passá ab lo cap baix sense voler mirarnos lo cap ahont portavam posada la gorra. ¡Oh, no es tor hu, mossen cabecilla, heureselas ab un vell de xexenta anys ó ab dos joves de trenta!

Y deixant apart aquest assumpto. Estich segur que vosté no estigüé prou ben enterat de lo de Navarles, respecte à alló de la societat Lo Panillo y l' alcalde, per quan aquesta autoritat es de las pocas que defensen als obrers socialistas y Lo Panillo está tot format d'esquirols, lo qual vol dir que... no cal dir res més.

Altre dia n' hi farà més racció son S. S. y amich

J. D.

A MA FUTURA SOGRA

Dispensim, futura sogra, ó bi futura mamá, si un favor vull suplica, si es que suplicant se logra. Un cop que de sa pubilla li lograt lo primer sí, à vós 'm vull dirigi per una rebó sencilla. Hi sentit de molta casata queixarse continuament, de que la sogra, ab intent lo té sempre disgustata.

N' hi vint un que está al infern y tranquil que may logra, ¡dihuen mes me de la sogra que no s' diu pas del goberno.

Diu que donen grans desayres ab son geni inaguantable; que son yarentas del diable, toseudes y rondinayres.

Que las que solen ser magres sempre tenen mes verí, no deixan éns à mort lo care de prunes agres.

Que casi sempre las pegan en dir del gendre una pesta, y si aquest may las contesta, l' egratrapan ó 'l mosegan.

Y dihen, per acabar, ¡jo no ho crech de cap manera! que la sogra n' es la fera més difícil de domar.

Ab ató voste ja veu al s' diu mal de las mamá, que jo tant no me 'l crech pas y voste tampoch al ho creu.

Un cop que seré felix quan ab sa filla viuré, solo espero que voste, sent sogra no seré aixís. Y comprendrá fácilmente que agradezime tant la noya.

ella no será la joya ahont jo tindre 'l pensament.

Pero si la com les altres que sempre están rondinant, la pau anirá menguant, que podrém tenir nosaltres;

Y en lloch de ser un bell cel cobert de brillantes estrellas, y jugent com jugen niles, durant la lluna de mel;

Llavors quedaré enganyat; pug per sa filla aixerta, voste, per tota la vida; al infern m' haurá portat.

M. Gaxó

Pero ¿per qué sigüé que ho sápias del cert no explica com ha sigut la mort inesperada del general Riquelme?

Un periódich parla del desafío d' en Boulanger y en Floquet, y diu que aixís com à Fransa fan servir la espasa un general y 'l president del ministeri per qüestions polítiques, en un reyne vehí de Fransa un general y un diputat fan servir la pistola en qüestions amorosas, fent blanco al cor. Y à continuació dona compte de la mort del general Riquelme y diu que 'l diputat provincial fusionista Sr. Rufart está malalt.

Y 'l públich lliga caps, capdella fils y fa pilotas, y ja 'ns dona en Riquelme mort en desafío per qüestions de divas de teatro, lo que no deita de ser extrany atés que aquest bon senyor ja contava més de seixanta anys, y es de suposar que ja no estava per aquets intringulis.

Y torno à la meva: no valdria més que, de ser cert, se pogués dir sense ferhi embuts, y de no serne se negués ab tots los seus péls y senyals!

Quina afició 's té à Espanya à las nebulositats, à fer la comedia à porta tancada y à procurar que la professó vagi per dintre!

Lo Govern ja torna à tindre 'l fil. Entenemos, lo fil de las conspiracions d' en Zorrilla.

Y aquesta vegada deu ser tan gros lo fil que ha trobat lo Govern que casi 's pot dir que ja té entre mans una corda de pou de conspiracions.

Per aixó s' han pres extraordinarias midas de precaució à Madrid, Saragozza y altres punts fent dormir los oficials als quartels, posant tropas sobre las armas y fent sortir de nit algunas patrullas.

Si no fossin aquestas emocions que 'ns proporciona 'l célebre trobador de fils Sr. Moret, ¿no passarim més aburrits lo temps del fort de las caloras?

Donchs vingan fils gubernamentals de conspiracions.

Que ja veurém com, si algun dia 'n peta alguna, será quan precisament lo Govern estarà més tranquil y confiat.

No ha arribat la sanch al riu... ni à la paella.

En Silvela ha donat tota mena de satisfaccions al Sr. Montero Rios sobre alló del discurs de Málaga de que «la immoralitat se trobava desde la secretaria del Ajuntament à la presidencia del Tribunal Suprem.»

Segons las explicacion d' en Paco Silvela, aixó no fou dit ab cap mala intenció contra 'l president del citat Tribunal, à qui reconeix la més recta conciencia, moralitat, etc., etc.

Vamos, que ben explicat resulta que alló de la presidencia del Tribunal Suprem ho degué dir per qualsevol escriptent de jutjat ó pel municipal d' alguna cantonada.

Y en Montero Rios ja ha quedat satisfet. Es molta felicitat la d' aquestos polítichs donant y rebent explicacions.

Y després vagin à convence al poble de que la política no es una farsa.

Una irregularitat à Valencia, un escape de fondos à la Diputació de Valladolid y una fugida de criminals de la presó de Sant Fernando, amen d' alguns nous assassinats, ha sigut lo més notable de la protecció que la Providencia

ha dispensat à Espanya durant la darrera setmana.

Pera curar aquestos mals s' han denunciat mitja dotzenota de periódichs, y 's confia en poder enviar prompte algun periodista à presiri.

¡Oh que gran país!

Ara sí que anava de veras alló de las conspiracions.

Vegim sino la agafada de sargentos que s' ha fet à Vicalvaro, lloch que deu recordar encara la sublevació de 1854, en que tanta fortuna hi feu en Cánovas.

Donchs sí, s' han agafat mitja dotzena de sargentos.

Figurintse que havian arribat dos senyors al poble vestits de paysans y montats en caballs del exercit ¡horror!

Y que conversaren ab un sargento ¡terror!

Y que luego han resultat dos manescals militars ¡furor!

Agaladas sense solta ray. Ja veurán lo dia que peti quan tranquil dormirà 'l Govern.

Justicia dels tribunals.

A Torrox (Málaga) ha sigut condemnat à quinze dias de arrest un home que sent noy havia robat uns suros.

Y dihem «un home que sent noy» ho havia fet, perque la causa ha durat vintidós anys.

Y lo que es inexplicable, monstruós, lo que esgarria, es que tots aquestos vintidós anys los ha passat lo processat en presó preventiva.

De modo que à la edat de dotze anys robá uns suros, lo ficaren à la presó, y al cumplir trenta quatre anys quedá condemnat à quinze dias d' arrest, després d' estar pres vintidós anys.

Ab lo processament d' aquest xicot está fet lo procés de la justicia histórica.

À última hora en Paco Silvela s' ha refet del discurs canonada de Málaga y canta benevolencias fusionistas.

¡Pero à quin país som! Qué dimontri significa aixó de sostindre públicament avuy una opinió y l' endemà desautorisarla!

Ba, som à Espanya y 's tracta de polítichs.

A Vigo en Martos y en Vega Armigo han fet discursos polítichs que debían esser contestació tremenda als de Silvela y Pidal.

Pero també han sigut plens de benevolencia pels conservadors, que ja han rectificat per ara sa conducta de tremendos.

Continúa la pasterada.

La peregrinació francesa de Montserrat fou anunciada de 1.500 caps, y resulta que no ha sigut més que 660.

Vamos, en materias religioses sempre tenen à punt lo miracle dels peixos y 'ls pans.

Un' altra carta anònima havém rebut de Tarrasa maltractantnos per nostra defensa dels obrers y enterro de la Caixa dels morts.

Aquesta vegada ja no firman Pau Lleronete, sino J. C. y M.

Pero senyors caciques: tenen de fer més que no amagar la cara y 's contestarém com se mereixen!

Lo Bram de la Patria tira en cara dels carlins d' en Carlos una colecció de irregularitats que esparvera sobre quedarse 'ls quartos de suscripcions piadosas y altres enganyifas místicas.

Be, maco, be.

Treu al sol la bruticia carca de la terra.

Y ningú voldrà anar al cel pel temor de trobarse ab vosaltres.

Los possibilistas negan que 'l seu amo los pretinga fer entrar à la monarquia borbónica y à la fusió sagastiana.

Sant Pere era sant y 's va negar tres vegadas. Y será que en aquest punt los castelarians no voldrán ser més virtuosos que 'l porter del cel.

La bomba captiva de la Exposició decididament está de pega.

Després d' haver cremat un llamp la prime-

ra, casi desseguida d' estrenarse la segona lo vent va trencar la xarxa que la cubreix y que aganta la panera, impossibilitant per uns quantes dias las ascensions.

Sembla que la Providencia municipal no vulgui que ningú s' elevi.

Per temor a que desde ciertas alturas no 's veegin certas petitesas de la ciutat dels comptes.

Tres departaments distints acaban de tornar a elegir diputat de Fransa al general Boulanger, donantli més de 200.000 vots.

Sembla que encara son bastants los francesos que 's posarian ab gust la albarda de la dictadura boulangérista.

Mes es precís confessar que a Fransa ho fan ben diferent d' Espanya.

Si aquí tinguéssim un general capás de ferse donar doscents mil vots, no més que posantse las espulgas ja s' hauria girat la truya.

Poca importancia que 's donan ab tot y no poguer ser diputats més que per topinades electorals!

Decididament lo Sr. Montero Rios podrá donarse per satisfet de las explicacions d' en Silvela, pero no per convensut, porque no retira la dimissió de president del Tribunal Suprem.

Ja veig aquí una doble personalitat: la politica y la d' home de donador.

Com a polítich se dona per satisfet de las explicacions d' en Silvela.

Y com a home no pot deixar de dimitir la presidencia del Suprem.

Menos mal per ell.

LIBRES REBUTS

La Gran Exposició, poema festiu d' en Joan Molas y Cases.—S' ha publicat lo tercer quadern d' aquesta divertida obra, que be mereix esser llegida per lo xispeant del text y dels dibuixos que la adornan. Val dos rals cada quadern y 's ven en las principals llibrerias.

El Socialismo, sus relaciones con el progreso moderno.—Memoria de D. Joaquim Puigferrer, llegida en l' Ateneu Barcelonés servint de base a la discussió que sobre lo socialisme tingué lloch en aquell centre durant lo curs acadèmic que acabá l' any passat.

La moral del progreso, obra postuma de J. Serrano y Orosa.—Aquest preciosissim libret consta d' unas 80 planas en 8.º y desarrolla ab claretat de criteri la religió natural. Se ven a 50 cèntims exemplar y 30 cèntims pels obrers associats, y un paquet de 30 exemplars 5 pesetas. Los pedidos a F. Fo, carrer de Illa, 19, Sabadell; y a Barcelona, Anton Serra Fumella, carrer de Sepúlveda, 109, 2.º, 2.º.

La República poriblistia, satirilla monòlogo.—En facil lleitura ridiculosa la república pel sistema Castelar. Està impresa a Manresa en la tipografia El Progreso.

LA PATRIA

Eram al dia de mortis; y al volguerlos viuar, una hermosa sepultura. P' atenció me 'n va cridar.

Coronas de totas menas cubrien la freda llosa y a sobre l' inscripció deya:—Aqui un general reposa.

Separat dels monuments en un recó del fossar hi ha una fossa ab una creu que s' acaba de trencar, y en un bras d' ella, una cinta ne diu ab lletres de sench:

—Deis lliberats son los restos que per la patria han deixat.

SABERRAF DE REUS.

He rebut una fulla impresa dirigida Als Catòlics, Apostòlics y Romans de Santa Coloma de Farnés, que n' hi ha pera passarhi devotament la estona.

En ella 's parla d' un sagristà que anant a demanar almoyna per las casas ab la bacina y l' sant, y trobant en una casa sola a la mestressa, li demana aquell favor que no poden fer las donas honradas.

Y com siga que la sollicitada senyora respongués dignament al apaga-llums, aquest contestà que lo que demanava no era pas pecat, per

quan mossen Fulano ho feya ab donya Sutana y la Sra. Mengana, y l' mossen Tal ab las senyoretas Qual y Val, y aixís successivament anomená casi totas las beatas y l' ensotanats de la vila, no lliurantse per aixó de ser tirat escalas avall sens haver pogut lograr caritat pel seu sant.

Acaba l' imprés cridant la atenció dels pares y marits, y fentlos saber que a la iglesia hi ha una capella fosca y uns confessoris amagats y un corredor que dona a la sagristia, en quins punts no s' hi deixan ni acostar homes y en cambi cada dia s' hi troban devotas casadas y solteras que, junt ab los més ben provehits reverents, descarregan la conciencia y fan tals exercicis místichs, que asseguram que las divinas de *Filla de Maria, Paula, Teresiana*, etc. etc., no son més que 's disintius de *odaliscas del karem clerical*.

Lo de sempre.

Allà ahont entra un capellut s' hi sent tuf de llana.

O socarrim de banya.

Fan molt mal fet lo jutje municipal y l' rector de La Riba en ofendre a determinadas personas d' aquell poble creyent que son las que escrigueren la carta inserta en nostre penúltim número.

Nosaltres tenim acullida molt fins per tot arreu, y sempre son los que 'ns donan las noticies qui menos se pensan los interessats.

Y ademés: es veritat lo que diguerem donchs a mossegarse la llengua, y una vegada comprovada sa exactitut, sempre som los primers en rectificar, donant a cadascú son merescut.

Mes, ca; com aixó fora lo digne y lo procedent, l' ensotanat y l' seu amic de La Riba ne fugen com d' escaldadura, y esbalotan lo poble molestant a pacífichs vehins.

Donchs molt de cuidad, que La TRAMONTANA 'ns bufará fins a ferosos anar de bigotis.

Què dimontri passá el Centre Catòlich de Capellades ab uns premis que 's tenian de donar als noys pobres y foren repartits precisament entre 's que menos ho tenian de menester?

Fins al bisbe se 'ns conta que li varen fer la patofia en aquest assumpto.

Com es lo joch entre catòlics, allà ellis ab ells s' ho petin.

Y s' ho menjí qui vulgui.

A Vidreras han destronat un sant pera tornar-ne un altre per sa festa mayor.

En vista de que feya alguns anys que plovia per dita festa, ara l' han cambiada y l' sant que jemeja ja ha rebut.

Aixís, aixís s' ha de tractar la Providencia. Si no fa bondat, al seu puesto un altra.

L' arcabisbe de Valencia ha tirat una circular als seus pastoretos menors, prohibintlos lo ficarse en politica.

Aixó ja es bon xich més difícil que privarlos de dir la missa.

Los rectors de varios pobles de la provincia de Murcia s' han dirigit al seu bisbe, suplicantli que fassi posar para-rayos a sas respectivias iglesias.

Vetaquí uns reverents que confian en la Providencia igual que jo mateix.

NO HO PUCH NEGAR

¡ELLA

No puch negar que tos llevis més que llevia son clavells; no puch negar que tos ulls son dos estrelles del cel.

No puch negar que tos pit es molt més bianch que la neu; no puch negar que tos d' or son tos hermosos cabells.

No puch negar que tos cos com la palma es esbelt; ni puch negar que per tu d' amor se mor lo juvent.

No puch negar res d' aixó, no ho puch negar, pro que ho sé, aixís com no puch negar que sempre 't puden los peus.

LL. MILLA

ALS PELEGRINS FRANCOSOS

QUE HAN ANAT A MONTECATAT

«Brama d' ase no pujan al cel.»

Museus y madamas totas qu' heu vingut del Rosselló ab gran pelegrinació: ¡oh santis devots y devotas! Jo, salutó vostres botas que ferrats las porteu porque aixís, per tot arreu poguem pujar sense cochis. Pero aquí tan sola los ruchs van ferrats com tos andú.

Cantant rosaris é himnes pel tren, pel plà y la montanya, demostreu mihi poca manya porque queda entre 's abismes. Y tots carregats de xismas que penjats al coll porteu ben clar y net demostreu ab tot aixó y los renuchs lo que sou: que a n' aquí 's ruchs van y breams com tos féu.

Si quan toróu feu parada algun dia a Barcelona, preneu lo consell que os dona aquest de la flamarada. Podré doná una passada a un idfring que trobareu davant del síclon y podré saciar vostre set ardenta y aixís dar prova evidentia que igual que 's ruchs abreuzeu.

J. CAP

XARADA

Senyor Director de LA TRAMONTANA.

Barcelona 21 de Agost de 1888.

Apreciadíssim company en... Lluçifer: Demé acompanyat del meu bell quart, marçó a Total (Catalunya), abont crech passarhi algunas setmanas.

Es un país deliciós. Los ayres son agradables. La gent es mol fereja quarta y laboriosa. La prima segona es bonica y domina una hermosa companya que, plena de fértil horta y verdonesas vinyas que fan un primer que Deu n' hi dó, oferint un aspecte encantador.

Ab tala detall, pues, l' teure es fresch. Expressions al simplich senyor Prima-segona. Disposi del seu amic y correccionari

J. SAUÍ

LOGOGRIPO NUMERICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8 = Carrer de Barcelona.
4 5 7 6 1 8 2 = Arma de toth.
4 6 2 8 1 3 7 = Ciutat famosa.
6 7 8 1 3 = Qualitat de 's carcers
8 1 8 7 = Nom de dona.
4 3 7 = Part del cos humá.
3 5 = Nota musical.
2 = Brama de carca.

J. GIBERT

GEROGRAFICH

:: +
MOB
TOS
L
: +

CANDOR SALANÉ

SOLUCIONS

A LAS CATEGORIAS DEL NÚMERO PASAT

ANAGRAMA.—Mare Amer.
GEROGRAFICH.—PER SUISAS A SUISAS.

CORRESPONDENCIA ADMINISTRATIVA

F. C. (Valencia).—Cobradas las 10/05 pesetas.
M. V. (Juan Lasfont).—7 son temps se rebé y avia la libreria de las 15 pesetas.
F. S. (Sant Hipòlit).—Rebut un trimestre suscripció.
J. B. (Picamoixons).—Rebuda la libreria y completats tots los encàrrecs.

LA CORRESPONDENCIA AL DIRECTOR

Berlino.—Tinguda LA ACADEMIA. Benda de la Unió, 6

DE SALIENT A IGUALADA Y VICE-VERSA

VIAJIE MISTERIOS D' UN PASTOR Y UNA DONZELLA ILLUSTRAT AB CARICATURAS

Preu UN ral

LA REVOLUCIÓ

2 rals. poema de tres cantos 2 rals.

LO DOLCE FAR NIENTE MUNICIPAL

¿Que à la ciutat hi han fatichs
y 's necessita bregar?...
Donchs se 'n van à recrear
à Olerdola 'ls dos amichs.